

Sygn. akt VI RCa 188/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska (spr.)

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **N. B. i małoletniej K. B. (1)** zastąpionej przez przedstawicielkę ustawową J. B.

przeciwko **K. B. (2)**

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa **K. B. (2)**

przeciwko **N. B. i małoletniej K. B. (1)** zastąpionej przez przedstawicielkę ustawową **J. B.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu

z dnia 31 maja 2016 roku

sygn. akt III RC 83/15

I. oddała obie apelacje;

II. koszty procesu za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 188/16

UZASADNIENIE

J. B. działając w imieniu małoletnich córek N. B. i K. B. (1) wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego K. B. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu w sprawie III RC 226/10, z kwot po 750 złotych do kwot po 1100 złotych miesięcznie na rzecz każdej z nich.

W uzasadnieniu podała, że małoletnie są córkami pozwanego. Od daty orzeczenie o obowiązku alimentacyjnym upłynęło prawie cztery lata, od tego czasu wymagania małoletnich znacznie wzrosły. W dalszym ciągu są uczennicami, ale z uwagi na wiek wymagają większych nakładów na utrzymanie.

K. B. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości, a nadto złożył pozew wzajemny o obniżenie alimentów, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RCa 76/11 z dnia 20 kwietnia 2011 roku, na rzecz każdej z małoletnich powódek z kwoty 750 zł do kwoty po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia złożenia pozwu wzajemnego.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że od dnia zasądzenia ostatnich alimentów w jego życiu zaszły istotne okoliczności uzasadniające obniżenie alimentów - pogorszył się stan jego zdrowia oraz sytuacja majątkowa i zarobkowa.

W toku niniejszego postępowania powódka/pozwana wzajemna N. B. uzyskała pełnoletniość i podtrzymała w całości wniesione przez jej matkę powództwo o podwyższenie alimentów, wnosząc jednocześnie o oddalenie w całości powództwa wzajemnego o obniżenie alimentów.

Sąd Rejonowy w Piszku wyrokiem z dnia 31 maja 2016 r. zasądził od pozwanego na rzecz powódek kwoty po 1000 zł miesięcznie tytułem podwyższonych alimentów, płatnych do rąk N. B. i matki małoletniej K. B. (1) do 15 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 19 grudnia 2014 r. w miejsce alimentów w kwocie po 750 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszku z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie III RC 226/10, a następnie zmienionych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 kwietnia 2011 roku w sprawie VI RCa 76/11, oddalił powództwo w pozostałej części oraz powództwo o obniżenie alimentów, nakazał pobrać od pozwanego/powoda wzajemnego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 300 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej, od uiszczenia której powódki/pozwane wzajemne zostały zwolnione z mocy prawa oraz kwotę 540,34 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłego z zakresu kardiologii, odstąpił od obciążania powódek/pozwanych wzajemnych opłatami sądowymi w części oddalającej powództwo, koszty procesu zniósł wzajemnie i wyrokowi w punktach I i II nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że wyrokiem z dnia 29 listopada 2010 roku wydanym w sprawie III RC 226/10 Sąd Rejonowy w Piszku, przy uwzględnieniu zmian dokonanych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RCa 76/11, podwyższył alimenty od K. B. (2) na rzecz małoletnich N. B. i K. B. (1) z kwot po 450 złotych miesięcznie do kwot po 750 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich, łącznie do kwoty po 1500 zł miesięcznie. Małoletnia N. B. miała wówczas (...) lat. Była uczennicą I klasy Gimnazjum w R.. K. B. (1) miała (...) lat i uczęszczała do (...) klasy Szkoły Podstawowej w R.. N. B. pobierała korepetycje z matematyki w ilości 4 godzin miesięcznie. Jedna godzina korepetycji kosztowała 40 zł. Dzieci były zdrowe. Leczyły się stomatologicznie. Łączny koszt leczenia stomatologicznego małoletnich w 2009 i 2010 roku wyniósł około 1000 zł. Matka małoletnich J. B., po orzeczeniu rozwodu, nie zawarła ponownie małżeństwa. Pracowała w (...) w R. na stanowisku instruktora do spraw plastyki za wynagrodzeniem w wysokości około 2179 złotych netto miesięcznie. Nadto prowadziła dodatkowe zajęcia z plastyki. Z tego tytułu była w stanie dorobić od 50 do 300 złotych miesięcznie. W 2010 roku dorobiła w sumie około 1000 zł. J. B. spłacała wówczas kredyt hipoteczny zaciągnięty na wykup lokalu mieszkalnego, w którym zamieszkiwała wspólnie z małoletnimi dziećmi. Miesięczna rata kredytu wynosiła 250 zł. Czynsz za mieszkanie, w zależności od zużycia wody, wynosił od 570 zł do 630 zł miesięcznie. Pozostałe wydatki związane z opłatami wynosiły ok. 340 zł. J. B. dodatkowo spłacała kredyt w wysokości 3000 zł, który zaciągnęła na zakup sprzętu AGD.

K. B. (2) w tym czasie pozostawał w związku małżeńskim z A. B. i ze związku tego miał jedno dziecko, M. B., urodzonego (...), który uczęszczał do przedszkola. Pozwany/powód wzajemny prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług akwizycyjnych - zajmował się rozwożeniem gazu na zlecenia firm, a w szczególności firmy (...) S.A. W 2008 roku rozszerzył działalność na handel pokryciami dachowymi. Zatrudniał pięciu pracowników. W ramach prowadzonej działalności posiadał wózek widłowy marki N., samochód dostawczy marki P. (...) oraz trzy samochody dostawcze w leasingu – C. (...), M. (...) i R. (...). Posiadał także leasingowy samochód marki C. (...) wartości 97 000 zł. Korzystał z odnawialnego limitu kredytowego w rachunku E. w kwocie 60 000 zł w (...) Banku S.A. Oddział w B.. K. B. (2) wraz z żoną i dzieckiem mieszkał u teściów. Dokładał teściom do utrzymania domu około 430 złotych. Opłacał także rachunki za telefony komórkowe oraz za telewizję - 150 – 200 złotych miesięcznie. W 2010 roku K. B. (2) nabył wspólnie z żoną działkę rolną z prawem zabudowy o powierzchni 1200 m², za kwotę 65 000 złotych.

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że obecnie N. B. ma (...) lat, uczy się w (...) klasie Liceum Ogólnokształcącym w R. jest zdrowa. Z kolei małoletnia K. B. (1) ma (...) lat, uczęszcza do (...) klasy Liceum Ogólnokształcącego w P.. Dojeżdża do szkoły, a koszt zakupu biletu wynosi miesięcznie ok. 130 zł. Jest dzieckiem zdrowym. Obie powódki uczęszczają na korepetycje z matematyki, a N. B. uczęszcza także raz w tygodniu na korepetycje z języka angielskiego. Sąd Rejonowy ustalił, że w przeciągu ostatnich pięciu lat, od ostatniej sprawy alimentacyjnej, potrzeby N. B. i małoletniej K. B. (1) wzrosły stosownie do wieku, rozwoju intelektualnego, potrzeb związanych z ich edukacją. Koszt miesięcznego utrzymania każdej z powódek mieści się w granicach do 2000 zł. Żadna z nich nie ma własnego majątku i nie pracuje zarobkowo.

Sąd Rejonowy ustalił także, że matka powódek pracuje nadal w (...) w R. na stanowisku instruktora do spraw plastyki za wynagrodzeniem w wysokości około 2351,14 zł netto miesięcznie. Ma możliwości dodatkowego zarobkowania, np. przy prowadzeniu zajęć z plastyki. Świadczy również pracę w P.w R. w zakresie zajęć z plastyki i z tego tytułu otrzymuje ok. 600 zł miesięcznie. J. B. w 2015 roku wykonała statuetki dla Stacji (...), za które otrzymała 1 200 złotych. Sąd ustalił także jej dochody ujawnione w zeznaniach podatkowych za lata 2012-2015. Podał, że J. B. ponosi wydatki związane z utrzymaniem mieszkania o powierzchni ok. 60m⁽²⁾ które łącznie wynoszą około 1100 zł. Mieszkanie J. B. kupiła w 2006 roku za 60 000 złotych. Wzięła kredyt na mieszkanie w wysokości 30 000 złotych. Kredyt ma zaciągnięty we franku szwajcarskim. Ponadto, J. B. posiada samochód m-ki S. (...) rok produkcji. Najstarszy syn, P. B., przebywa w O., gdzie studiuje. J. B. wspiera go finansowo z własnych dochodów w łącznej kwocie na poziomie ok. 600 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił, że K. B. (2) ma (...) lat i nadal prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży pokryć dachowych pod nazwą (...) K. B. (2). Jego żona ma status osoby współpracującej w firmie. Pozwany/powód wzajemny mieszka z żoną i synem u teściów. Przekazuje teściom raz na rok kwotę 4000 zł tytułem wydatków związanych z utrzymaniem domu. Ma na utrzymaniu (...) letniego syna ze swojego obecnego związku. Ponadto płaci alimenty na najstarszego syna P. B. w kwocie 750 zł miesięcznie. W 2011 roku K. B. (2) przebył zawał serca, po którym stwierdzono u niego zaburzenia lękowe. Pozwany korzystał także z konsultacji i psychoterapii w Poradni (...)w B. od 22.06.2012 r. do 20.03.2013 r. W sumie odbył 29 sesji psychoterapii. Nie stwierdzono u niego choroby psychicznej. Rozpoznano natomiast u pozwanego: stabilną chorobę wieńcową – obecnie bezbólową, nadciśnienie tętnicze zredukowane, zaburzenia gospodarki lipidowej i węglowodanowej, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i zwyrodnienie stawów kolanowych. Orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 18 maja 2015 r. K. B. (2) zaliczony został do lekkiego stopnia niepełnosprawności. We wskazaniach dotyczących odpowiedniego zatrudnienia określono mu tzw. otwarty rynek pracy, co wiąże się z określonymi ustawowo przywilejami w zakresie prawa pracy (m.in. skrócone normy czasu pracy, tj. 7-godzinna norma dobową i 35-godzinna norma tygodniowa czasu pracy, prawo do dodatkowego urlopu po przepracowaniu roku czasu, itp.).

K. B. (2) pomimo przebytego zawału, nadal aktywnie prowadzi własną działalność gospodarczą, osiąga z tego tytułu dochody i dysponuje wartościowym majątkiem pod postacią ruchomości i nieruchomości. Sąd ustalił przychody i dochody pozwanego od 2012 r. do 2015 r., wskazane w zeznaniach podatkowych.

Pozwany korzysta z kredytu w Banku (...) S.A. o łącznej kwocie 150 000 zł. Na koncie firmy ma oszczędności w wysokości 100 000 zł.

Na dzień 25 marca 2015 r. posiadał zarejestrowane pojazdy: od dnia 14.07.2009 r. samochód osobowy marki F. (...), rok. prod. 2005, od dnia 05.11.2010 r. samochód osobowy marki C. (...), rok. prod. 2007, od dnia 09.04.2013 r. samochód ciężarowy marki R. (...), rok prod. 2007 r., od dnia 08 kwietnia 2013 r. samochód ciężarowy marki R. (...), rok prod. 2007, od dnia 21.06.2013 r. samochód ciężarowy marki M. (...), rok prod. 2008, od dnia 8 października 2013 r. samochód ciężarowy marki C. (...), rok prod. 2008. Z kolei A. B. jest współwłaścicielem samochodu marki O. (...), rok. prod. 2001 r.

Sąd Rejonowy ustalił także, że K. B. (2) i A. B. posiadają na własność nieruchomość gruntową położoną w C., a K. B. (2) posiada na współwłasność nieruchomość gruntową położoną w M..

Sąd Rejonowy, uzasadniając swoje rozstrzygnięcie wskazał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, zaś powództwo wzajemne o obniżenie alimentów do kwoty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek/pozwanych wzajemnych nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd powołał się na przepisy art. 133 kro, 138 kro i 135 kro. Wskazał, że w jego ocenie w ciągu ostatnich przeszło pięciu lat doszło do wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódek/pozwanych wzajemnych, w szczególności z uwagi na dalsze kształcenie, wchodzenie córek w dorosły wiek, wzrost opłat za korepetycje i zajęcia dodatkowe oraz wydatki związane z kupnem biletów, odzieży, wyżywienia oraz kosmetyków.

N. B. w międzyczasie stała się osobą pełnoletnią, ale nadal nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, kontynuuje naukę. K. B. (1) ma (...) lat i także nadal się uczy. Sytuacja pozwanego w ciągu ostatnich pięciu lat w ocenie Sądu Rejonowego nie uległa pogorszeniu, które skutkować mogłoby skorygowaniem istniejącego obowiązku alimentacyjnego poprzez jego zmniejszenie. Wręcz przeciwnie jego dochody wzrosły. Pozwany/powód wzajemny z prowadzonej działalności gospodarczej osiąga dochód dwu, trzykrotnie większy niż matka małoletnich. Ponadto dysponuje wartościowym majątkiem (ruchomości i nieruchomości).

Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany/powód wzajemny ma problemy ze zdrowiem, jednakże aktualny stan jego zdrowia nie stoi na przeszkodzie do prowadzenia działalności gospodarczej i w żaden sposób nie ogranicza jego dotychczasowych możliwości zarobkowych. Podkreślił, że w perspektywie długofalowej dochody roczne pozwanego kształtują się w granicach od ok. 100.000 zł do 200.000 zł i to dane wynikające z rocznych deklaracji podatkowych były wiążące dla Sądu w zakresie oceny tych dochodów. Sąd zanalizował także dokonywane przez pozwanego inwestycje i zmiany kontrahenta.

Sąd Rejonowy uznał, że świadczenie alimentacyjne w wysokości 1000 zł na każdą z powódek/pozwanych wzajemnych leży w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanego. Jest także adekwatne do aktualnych usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, a nadto realizuje zasadę prawa do równej stopy życiowej rodziców i dzieci. K. B. (2), jak zauważył Sąd, w żaden inny sposób poza finansowym nie realizuje swego obowiązku alimentacyjnego wobec córek. Cały ciężar wychowania i utrzymania powódek spoczywa na ich matce, która również z własnych dochodów pokrywa część usprawiedliwionych potrzeb córek.

Od wyroku tego apelację wniosły obie strony.

Pozwany/powód wzajemny w swojej apelacji zaskarżył wyrok w części tj. co do punktów I, II, IV, V, VII i VIII, wnosząc o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów, obniżenie alimentów zasądzonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RCa 76/11 z dnia 20 kwietnia 2011 roku, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie III RC 226/10 na rzecz każdej z powódek z kwoty 750 zł dla każdej z powódek do kwoty po 500 zł dla każdej z powódek miesięcznie, poczynając od dnia 6 lutego 2015 r., tj. od dnia złożenia pozwu wzajemnego. Ponadto wniósł o zasądzenie od każdej z powódek na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych za postępowanie przed Sądem Rejonowym oraz za instancję odwoławczą, o uchylenie pkt. VIII, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Pozwany zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 135 § 1 kro poprzez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na niewłaściwym ustaleniu możliwości zarobkowych i finansowych pozwanego, co skutkowało uznaniem że pozwany jest w stanie uiszczać kwotę po 1000 zł tytułem alimentów na rzecz każdej z powódek. Pozwany zarzucił obrazę przepisów art.138 kro poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż w niniejszej sprawie uległy zmianie istotne okoliczności po stronie powódek polegające na wzroście kosztów ich utrzymania. Ponadto pozwany zarzucił naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 kpc polegające na dowolnym i niepełnym rozważeniu materiału dowodowego, co skutkowało uznaniem że całość dochodów uzyskiwanych przez firmę pozwanego stanowi wyłącznie jego dochody, podczas gdy są to dochody pozwanego i jego żony, dowolnej ocenie dowodów z zeznań podatkowych,

dowolnej ocenie dokumentacji medycznej a także dowolnym i niepełnym rozważeniu dowodów co skutkowało przyjęciem, że nastąpił znaczny wzrost potrzeb powódek.

Pozwany zarzucił także błąd w ustaleniach faktycznych Sądu mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na uznaniu, iż wysokość dochodów i stan oszczędności pozwala na regulowanie alimentów w wysokości ustalonej wyrokiem, podczas gdy pozwany ponosi koszty własnego utrzymania i swojej rodziny, w tym małoletniego syna, a także, że posiada oszczędności w kwocie 100.000 zł.

W uzasadnieniu pozwany podał, że nie jest w stanie regulować alimentów w wysokości ustalonej zaskarżonym wyrokiem. W jego ocenie spowoduje to niewypłacalność pozwanego i wszczęcie egzekucji komorniczej, a w efekcie bankructwo firmy. Jego zdaniem Sąd dopuścił się szeregu uchybień mających wpływ na ostateczny wynik sprawy, w tym pominięcie faktu, że badane zyski pozwanego stanowiły dochody wspólne pozwanego i jego małżonki, a ponadto, że od badanych zysków należy także odliczyć kwotę podatku dochodowego. Podkreślił także, że dochody ze sprzedaży samochodów nie stanowiły zysku pozwanego z działalności gospodarczej i ich sprzedaż nie świadczy o możliwościach zarobkowych pozwanego, a wręcz świadczy o utracie możliwości zarobkowania w branży, którą zajmował się pierwotnie. Wskazał także na błędne określenie jako realnego zysku dochodu podatkowego, podniósł, że rzeczywiste wspólne możliwości zarobkowe pozwanego i jego żony oscylują w granicach 6.500 – 5.700 zł miesięcznie, a w 2015 r. pozwany poniósł stratę. Zaprzeczył, że ma oszczędności w kwocie 100.000 zł – ta kwota to wynik transakcji pozwanego i korzystania z kredytów kupieckich.

Pozwany/powód wzajemny stwierdził także, że jego wysiłki o stan firmy muszą być ograniczone ze względu na jego stan zdrowia, zakwestionował ustalenia w zakresie stanu majątku a także wysokość miesięcznych uzasadnionych wydatków na utrzymanie powódek, w szczególności wydatki na ubrania.

Strona powodowa w swojej apelacji zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w części oddalającej powództwo o alimenty, wnosząc o jego zmianę, poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódek alimentów w kwocie 1100 zł w miejsce ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego 1000 zł miesięcznie. J. B. zarzuciła naruszenie przepisów art. 133 § 1 kro oraz art. 135 § 1 i 2 kro.

Argumentując swoje stanowisko matka powódek wskazała, że dodatkowe dochody otrzymuje okresowo i nie są one stałym elementem budżetu jej rodziny, wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego. Obecnie przedstawicielka ustawowa nie pracuje dodatkowo, w związku z czym otrzymuje wynagrodzenie o 600 zł niższe. Ponadto podała, że Sąd pominął dowód z kserokopii dokumentów, które nie były poświadczane za zgodność z oryginałem, o czym jej nie poinformowano ani nie wezwano do uzupełnienia tego braku. Wskazała także, że starsza córka zdała maturę i wybiera się na studia, z czym będą wiązały się dodatkowe wydatki. Wyrok zasadzający alimenty w kwocie 1000 zł jest w jej ocenie krzywdzący.

W dniu 29 sierpnia 2016 r. pozwany/powód wzajemny wniósł odpowiedź na apelację powódek/pozwanych wzajemnych, w której wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od każdej z powódek na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego i powoda są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie i na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, które to Sąd Okręgowy podziela w pełni. W ocenie tut. Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie wskazuje na konieczność uwzględnienia apelacji i zmiany zaskarżonego wyroku.

Odnosząc się do zarzutów apelacji pozwanego/powoda wzajemnego wskazać należy, że Sąd Rejonowy w Piszcu, wbrew twierdzeniom pozwanego/powoda wzajemnego, prawidłowo zastosował przepisy, art. 135 § 1 kro i 138 kro, wskazując

możliwości zarobkowe i finansowego pozwanego/powoda wzajemnego oraz wskazując, że po stronie powodowej miały miejsce istotne okoliczności wpływające na zakres usprawiedliwionych potrzeb.

Sąd wyjaśnił, na czym może polegać istotna zmiana i co należy rozumieć przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego a co przez możliwości zarobkowe zobowiązanego.

Dotychczasowy obowiązek alimentacyjny został ustalony przeszło pięć lat temu. W tamtym okresie małoletnie miały odpowiednio (...) i (...) lat. Kwota po 750 zł tytułem alimentów w tamtym okresie była kwotą odpowiadającą w wystarczającej mierze usprawiedliwionym potrzebom małoletnich powódek. Obecnie koszty utrzymania N. B. i K. B. (1) wzrosły nie tylko przez pięcioletni upływ czasu, ale chociażby z tego względu, że powódki kontynuują edukację – N. od października 2016 r. jest już studentką pierwszego roku na kierunku (...) na Uniwersytecie (...) w O., zaś K. jest uczennicą liceum ogólnokształcącego, – co wymaga znacznie większych nakładów finansowych.

Sąd Rejonowy prawidłowo i bardzo dokładnie ustalił także możliwości zarobkowe i finansowe pozwanego. Formułowanie twierdzenia, jakoby podwyższenie alimentów miało być przyczyną bankructwa firmy pozwanego jest daleko posunięte. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że pozwany bardzo dobrze radzi sobie na rynku, prowadzi działalność gospodarczą od wielu lat i jest doświadczonym przedsiębiorcą. Podwyższenie alimentów o kwotę po 250 zł, łącznie 500 zł miesięcznie, także przy uwzględnieniu alimentów na syna P. B., nie powinno zatem w znaczący sposób wpłynąć na jego płynność finansową i budżet pozwanego, a jednocześnie powódkom pozwoli na pełniejsze zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb. Zauważyć należy, że dokumenty w postaci zeznań podatkowych są obiektywnym wyznacznikiem kondycji finansowej pozwanego. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił moc dowodową deklaracji podatkowych pozwanego. Wskazany bowiem dochód w zeznaniu podatkowym jest zdaniem Sądu wiarygodny i nie budzi zastrzeżeń co do jego autentyczności.

Dochody pozwanego od kilku lat systematycznie rosną- od 64.818,13 zł w 2012 r. do 195.174,68 zł w 2015 r. Pozwany podnosił, że w 2015 r. duża część zysku stanowiła wynik sprzedaży samochodów, który de facto nie był zyskiem z działalności operacyjnej. Nawet gdyby uwzględnić ten dochód, odejmując go od wskazanego w zeznaniu podatkowym dochodu, pozostałaby kwota 137.332, 68 zł, która jest i tak aż o 72.514,55 zł wyższa od dochodu uzyskanego w 2012 r. Co więcej, nawet gdyby przyjąć, że ów dochód stanowi dochody pozwanego i jego żony, są one i tak znaczne, że pozwalają pozwanemu nałożenie alimentów na dzieci w ustalonych przez Sąd Rejonowy kwotach. Sąd Rejonowy szczegółowo wyjaśnił, dłużej uwzględnił dochody pozwanego także powiększone o zysk ze sprzedaży samochodów. Pozwany skupił się obecnie na prowadzeniu działalności w zakresie sprzedaży pokryć dachowych, którą efektywnie rozwija, a więc sprzedaż samochodów do transportu gazu czy rozwiązanie umów z pracownikami oraz zmiana w zakresie najmu pomieszczenia mogły być uzasadnione, czemu Sąd pierwszej instancji dał temu wyraz w uzasadnieniu.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 138 kro w ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa w wystarczającej mierze wykazała, że doszło do wzrostu kosztów ich utrzymania. Okoliczność ta w zasadzie nie budzi wątpliwości, ponieważ wraz z dorastaniem dziecka zakres jego potrzeb zmienia się, znacząco się rozszerzając. O ile bowiem w przypadku najmłodszych dzieci potrzeby dziecka co do zasady ograniczają się do zagadnień związanych bezpośrednio z wyżywieniem, ubraniem, zapewnieniem opieki lekarskiej i prostych rozrywek oraz zabawek, to dorastające dziecko wymaga zaspokojenia potrzeb intelektualnych, sportowych czy artystycznych. Powódki uczęszczają na dodatkowe korepetycje oraz uczęszczały na naukę języka angielskiego, co stanowi dodatkowy koszt. Ponadto K. dojeżdża do szkoły, a N. rozpoczęła w bieżącym roku akademickim studia zaoczne, które wymagają także nakładów finansowych.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu pozwanego co do błędnego przyjęcia, że wraz z rozwojem i wiekiem powódek nie nastąpił faktycznie wzrost ich potrzeb. Okoliczność ta wydaje się być całkowicie nieuzasadniona, choć faktycznie kwoty wskazywane pierwotnie przez J. B. na utrzymanie, zwłaszcza wyżywienie, w tym obiady (150zł na osobę), oraz zakup odzieży (w tym obuwie) wydają się być wysokie, zwłaszcza że w toku postępowania J. B. korygowała te wydatki. Faktem notoryjnym jest natomiast, że w ciągu ostatnich pięciu lat, pomimo niskiej średniej stawki inflacji, wzrosły ogólne koszty utrzymania, głównie ze względu na wzrost cen tzw. artykułów pierwszej potrzeby, ale także

kosztów utrzymania. Powódki nie są już dziećmi, lecz wkraczają w dorosłość. Określenie ich potrzeb na poziomie małoletnich dzieci jest nie do przyjęcia. Powódki w ciągu pięciu lat kończyły szkoły, rozpoczynając kolejne etapy kształcenia. Osiągają dobre wyniki w nauce, chcą realizować i realizują swoje plany i zainteresowania. W związku z tym rodzice powinni liczyć się z większymi wydatkami. Dochody pozwanego są niezaprzeczalnie wyższe od dochodów matki powódek, stąd też uzasadniony jest jego większy udział w utrzymaniu dzieci. Ponadto nie można zapominać, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej jak ich rodzice, a w przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że sytuacja materialna pozwanego jest bardzo dobra i może on zapewnić córkom utrzymanie na wyższym niż dotychczas poziomie i to także przy uwzględnieniu potrzeb własnych pozwanego, jak i jego małżonki i syna z obecnego związku.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił także możliwości zarobkowe pozwanego w kontekście jego stanu zdrowia; oparł się na dokumentacji medycznej powoda, z której jednoznacznie wynika, że poza pracą w ramach tzw. otwartego rynku pracy, pozwany nie ma żadnych przeciwwskazań do dalszego prowadzenia swojej działalności gospodarczej. Co więcej pozwany od momentu zachorowania nie ograniczył w żaden sposób prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto jak wynika z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 18 maja 2015 r. pozwany może wykonywać nawet prace fizyczne, za wyjątkiem tych, które miałyby się odbywać w ekstremalnych warunkach atmosferycznych.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny stanu faktycznego w niniejszej sprawie i nie dopuścił się uchybień w zakresie dowolnej i niepełnej oceny dowodów. Sąd bardzo szczegółowo wyjaśnił, dlaczego uznał za słuszne podwyższenie alimentów na rzecz powódek. W tym zakresie dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów nie jest niepełna czy dowolna. Sąd wskazał, na jakich się oparł dowodach i dlaczego wyciągnął z ich oceny określone wnioski. Zarzuty apelacji o naruszeniu przepisów postępowania nie są zasadne.

Apelacja powódek w zakresie żądania zmiany zaskarżonego wyroku jest również całkowicie niezasadna. Sąd Rejonowy słusznie wskazał, świadczenie alimentacyjne w wysokości 1000 zł na każdą z powódek leży w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanego. Jest ono także adekwatne do aktualnych usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych powódek K. B. (1) i N. B. oraz realizuje zasadę prawa do równej stopy życiowej rodziców i dzieci. K. B. (2) w żaden inny sposób poza finansowym nie realizuje swego obowiązku alimentacyjnego wobec córek.

W niniejszej sprawie wszystkie osobiste starania o utrzymanie i wykształcenie powódek spoczywają na barkach matki, która oprócz tego pokrywa z własnych dochodów część usprawiedliwionych potrzeb córek. J. B. w miarę swych możliwości finansowych stale wspiera córki i jak wynika z jej zeznań również partycypuje w pokrywaniu kosztów ich usprawiedliwionych potrzeb.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy jasno wskazał, dlaczego nie uwzględnił żądania powódek w całości i tę ocenę Sąd Okręgowy podziela, nie znajdując żadnych przekonujących argumentów do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy nie popełnił również błędów w ustaleniach faktycznych.

W świetle powyższych okoliczności oraz wobec realnie ocenionych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego stwierdzenia K. B. (2), że podwyższenie alimentów o łącznie 500 zł miesięcznie doprowadzi do problemów finansowych i bankructwa jego firmy jest nieuzasadnione. W ocenie Sądu Rejonowego, którą to ocenę Sąd Okręgowy podziela, pozwany jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania córek w kwocie wyższej od tej, którąłożył dotychczas. Pozwany, co prawidłowo ustalił sąd pierwszej instancji, nie tylko prowadzi dobrze prosperującą działalność gospodarczą, ale ma także majątek, który może przynosić mu dochody. Ustalona zaś przez Sąd Rejonowy kwota nie jest wygórowana i leży w granicach jego możliwości zarobkowych i majątkowych.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że orzeczenie Sądu Rejonowego jest w prawidłowe i uwzględnia wszystkie okoliczności sprawy, stąd też na podstawie art. 385 kpc oddalił apelacje powódek i pozwanego (punkt I wyroku).

O kosztach procesu za instancje odwoławczą Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, mając na uwadze wynik postępowania.